

Fleste for sig. Hvad angaaer de enkelte Paragrapher, da troer jeg, at det, som jeg har udtalt, vil være tilstrækkeligt til at vise, hvilke Indvendinger Mindretallet specielt kunde have mod § 1. Med Hensyn til § 4, som angaaer Afgang til ikke blot at benytte, hvilken Præst man vil, men ogsaa til at benytte sin egen Sognekirke, naar den vedkommende Sognepræst ikke har Brug for den, kan jeg ikke nægte, at det synes mig, at den staaer i et besynderligt Forhold til det øvrige Indhold af Lovforslaget, som gaaer ud paa kirkelig Frihed i Henseende til kirkelige Handlinger; thi denne Frihed i Henseende til kirkelige Forretninger synes ikke at kunne lede til at udstrække den saaledes, at der gives Frihed med Hensyn til de kirkelige Bygninger, og det er derpaa, Paragraphen løber ud, naar man tænker sig den omvendt. Den ærede Ordfører har, ved at motivere dette Forslag, i Særdeleshed taget Hensyn til de Vanskeligheder, der kunde møde med Hensyn til Brudevielser, og det er vel ogsaa det eneste Tilfælde, som kunde nævnes; var ikke det, vilde jeg antage, at en saadan § vilde være aldeles uforuden; thi, naar Vedkommende ikke lagde større Vægt paa at benytte, hvilken Præst de attraaede, end at de vilde flye den Uleilighed at afbenytte en anden Kirke end deres egen Sognekirke, saa troer jeg, at det ikke er værd at give en Bestemmelse som den omhandlede. (So! So!). Men denne Paragraph kan iøvrigt ogsaa, saaledes som de menneskelige Forhold nu engang ere, medføre betydelige Ulemper. Selv om de, der vilde gjøre Anvendelse af den, vare de bedste aandelige Kræfter, saa kunde det dog meget let træffe sig, at de under Indflydelsen af de menneskelige Svagheder kunde komme til at benytte den som et Middel til at chicanere og fortrædige deres Sognepræst, og disse bedste aandelige Kræfter kunde jo ogsaa komme til at vælge Afbenyttelsen af Kirken paa en saadan Tid, hvor det kunde komme i Collision med de Pligter, som paa ligge vedkommende Kirkebetsjente, idet der, som bekendt, ved Ansættelsen af de ministerielle Forretninger skal tages Hensyn til, at de ikke blive ansatte til en saadan Tid, at Kirkebetsjentenes Arbejde, navnlig i Skolen, derved kunde komme til at lide. Af de øvrige Para-

grapher, som foreligge, er der ingen, som opfordrer mig til specielt at yttre mig paa Mindretallets Begne. Mig forekommer det, efter hele dette Lovforslags Bessaffenhed, at der hos Enhver, selv hos dem, der ere allerstærkest overbeviste om dets Hensigtsmæssighed og om Ønskeligheden af, at det maatte gaae igennem, maa være en temmelig stor Forvisning om, at det ikke nu fortiden vil kunne lykkes at faae det ophøiet til Lov. Det forekommer mig derfor meget ønskeligt, om Thinget ikke vedtog det, og om man navnlig vilde afvente Udsaldet af Forhandlinger, som fortiden finde Sted i den nedsatte Kirkecommission; det kunde dog være, at disse Forhandlinger kom til at lede til et Resultat, der, om det end ikke gik saa yderligt som det foreliggende Forslag, dog kunde nærme sig dertil, og, skøndt jeg naturligvis ikke lægger afgjørende Vægt derpaa, skal jeg dog bemærke, at vedkommende Comitees Betænkning med Hensyn til Forsatningspørgsmaalet allerede er færdig, og i de første Dage af næste Uge skal blive Gjenstand for Behandling, og jeg tillader mig, navnlig af den Grund, at anføre denne Omstændighed, fordi jeg, som sagt, gaaer ud fra den sikre Forvisning om, at dette Lovforslag ikke kan blive ophøiet til Lov.

Ballentin: Det er vistnok Tilfældet med det nu foreliggende Lovforslag, som med et andet, der griber dybt ind i materielle Forhold her i Landet, jeg mener nemlig Sagen om Fastes Overgang til Selveiendom, at de Allerfleste derom have dannet sig saa faste Meininger, at deres Dømmeme ikke væsentlig vil blive modificeret af Udtalelser angaaende Enkelthederne; men det vil beroe paa Totalindtrykket af den samlede Opfatning, som de have dannet sig af alle de herhen hørende Forhold, om hvorledes deres Dom vil komme til at lyde over Spørgsmaalet i det Hele. Jeg skal dersfor heller ikke her indlade mig noget paa alle de nu foreliggende Enkeltheder, saalidt som den Minoritet, hvortil jeg hører i Udvalget, har udtalt Sligt i den af os afgivne Betænkning. Da nu den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 7de Valgfreds (Casse) nærmest har udtalt sig over den Deel af denne vor Minoritetsbetænkning, der blev betegnet som indeholdende juri-